

Осінній ранок

Анатолій Клименко

У ранок чистий і ясний
пішов на гору над водою
і чув що хоче він сказати
мені крізь небо наді мною

і сонний ранок в тишині
від сну помалу прокидався
важливе щось казати мені
крізь тишу довго намагався

в осінній ранок що яснів
у соннім мареві туманів
мабуть потроху шепотів
із снів неписаних романів

скидало небо сивину
із ночі сонного прозріння
і відкривало глибину
блакиті ясної коріння

а сонце золотом живим
нам зранку душу укривало
і з відчуттям для нас новим
у дні новому зустрічало

07.09.2025